

Sygn. akt III Cz 906/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Tomasz Tatarczyk

Sędziowie: SO Gabriela Sobczyk (spr.)

SO Anna Hajda

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 sierpnia 2014 r.

sprawy z wniosku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W.

przy udziale Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

o wpis w księdze wieczystej

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na pkt. 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 21 marca 2014 r., sygn. akt Dz.Kw 793/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Anna Hajda SSO Tomasz Tatarczyk SSO Gabriela Sobczyk

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 21 marca 2014r. Sąd Rejonowy w Raciborzu uchylił w całości wpis referendarza i oddalił wniosek ZUS w W. o wpis hipotek przymusowych oraz zasądził od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. kwotę 100 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że wnioskodawca wniósł o wpisanie hipotek przymusowych w księdze wieczystej (...), za podstawę wpisu wskazując decyzję ZUS wystawioną przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w dniu 21 stycznia 2014r. referendarz dokonał wpisu zgodnego z wnioskiem, Uczestniczka postępowania Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. wniosła skargę na ten wpis, podnosząc, że nie ma żadnych zaległości w opłatach wobec ZUS.

Sąd Rejonowy ustalił, że w dziale II księgi wieczystej (...) jako użytkownik wieczysty wpisana jest uczestniczka postępowania Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R..

W tym stanie faktycznym, Sąd Rejonowy wskazując na treść art. 109 ust.1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz art., 26 ust.2 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych wskazał, że dołączona do wniosku decyzja nie dotyczy uczestniczki postępowania. Dlatego postanowił o uchyleniu zaskarżonego wpisu- na podstawie art. 518¹§2kpc w art.626⁹ kpc i zasądzeniu zwrotu kosztów postępowania – na podstawie art. 520§2kpc.

Środek odwoławczy na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania, określony ostatecznie jako zażalenie wniósł wnioskodawca, domagając się zmiany zaskarżonego rozstrzygnięcia. Wskazał, że w niniejszej sprawie nie istnieją podstawy do obciążenia wnioskodawcy kosztami postępowania. Wskazał, że wystąpił do Centralnej Informacji Ksiąg Wieczystych z prośbą o wydanie wykazu ksiąg wieczystych w których jako właściciel, współwłaściciel lub użytkownik wieczysty figuruje podmiot określony jako (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) o wskazanym z zapytaniu nr REGON i NIP. W uzyskanym tą drogą wykazie wymieniono księgę wieczystą (...). Wskazał ponadto, że przeglądnięcie danych zawartych w KRS wskazuje, że są trzy podmioty o wskazanej nazwie. Żaden z nich, poza uczestniczką postępowania nie ma siedziby w R., a dłużniczka wnioskodawcy ma też oddziały poza W.. W ocenie skarżącego, uzyskana informacja pozwalała sądzić, że uzyskana odpowiedź dotyczyła dłużniczki, a nie innego podmiotu o tej samej nazwie.

Podniósł ponadto, że w treści wniosku wskazał określenie dłużniczki łącznie z siedzibą i nr REGON, przy rozpoznawaniu wniosku Sąd pierwotnie nie znalazł rozbieżności w treści badanych dokumentów i nie stwierdził przeszkód do dokonania wpisów. To w ocenie skarżącego powoduje, że brak było podstaw do obciążenia wnioskodawcy kosztami postępowania. Nadto wskazał, że w niniejszej sprawie nie uwzględniono faktu, że wnioskodawca jest zwolniony z ponoszenia opłat.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie mogło donieść skutku.

Zasadą w postępowaniu cywilnym procesowym jest ponoszenie przez stronę odpowiedzialności- w zakresie kosztów procesu za wynik postępowania. W postępowaniu nieprocesowym zasadą jest art. 520§1kpc, zgodnie z którym każdy z zainteresowanych ponosi koszty związane ze swym udziałem w sprawie. Ustawodawca przewidział jednak wyjątki od tej zasady, zostały one określone w art. 520§2 i 3 kpc.

Zgodnie z art. 520§2kpc, jeżeli jednak uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania lub interesy ich są sprzeczne, sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości. To samo dotyczy zwrotu kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników. Zgodnie zaś z art. 520§ 3 kpc, jeżeli interesy uczestników są sprzeczne, sąd może włożyć na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązek zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio, jeżeli uczestnik postępował niesumiennie lub oczywiście niewłaściwie.

Mimo wyjaśnień złożonych przez wnioskodawcę Sąd Okręgowy zauważa, że w niniejszej sprawie zaistniały podstawy do odstąpienia od zasady z art. 520§1kpc. Niewątpliwie bowiem uczestniczka postępowania w żaden sposób nie zawiniła temu, że uzyskana przez wnioskodawcę informacja z Centralnej Informacji Ksiąg Wieczystych doprowadziła wnioskodawcę do przekonania, że księga wieczysta (...) dotyczy jego dłużniczki- tj spółki (...) spółki ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Uczestniczka postępowania nie może też ponosić odpowiedzialności za fakt dokonania wpisu przez referendarza na podstawie dołączonej do wniosku decyzji. Jednocześnie niewątpliwie dla ochrony swych słuszych interesów zmuszona była ona podjąć obronę w postaci wniesienia skargi na wpis referendarza i ponieść koszty sądowe z tym związane. Nie można pominąć, że powszechna dostępność w zakresie wglądu do ksiąg wieczystych winna była skutkować przejrzewaniem przez wnioskodawcę treści wskazanej księgi celem weryfikacji wskazanej informacji przed wystąpieniem z wnioskiem. Niewątpliwie z treści księgi wieczystej wynika zarówno różnica w samej nazwie (poza określeniem (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w nazwie uczestniczki występują też słowa Przedsiębiorstwo (...)), jak i różnica w siedzibie podmiotu, która w księdze wieczystej jednoznacznie określony jest jako R..

Nadmienić należy, że w stanie prawnym obowiązującym w dacie wydawania zaskarżonego postanowienia nie obowiązywał jeszcze przepis art. 79 ust.1 pkt 1f ustawy z dnia 28 lipca 2005r.o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst. jedn. Dz. U. z 2010 nr 90 poz. 594 ze zm.), wprowadzony z dniem 10 maja 2014r. ustawą z dnia

21 lutego 2014r.(dz. U. z 2014 poz. 528), który daje możliwość dokonania zwrotu opłaty od skargi na orzeczenie referendarza.

W tych okolicznościach zasadnie Sąd Rejonowy uznał, że w niniejszej sprawie istnieje podstawa do odstąpienia od zasady z art. 520§1kpc z uwagi na jej szczególne okoliczności. Obciążenie wnioskodawcy kosztami znajduje swą podstawę zarówno w treści art. 520§2 kpc, jak i art. 520§3kpc. Przeciwno obciążeniu wnioskodawcy wskazanymi kosztami nie przemawia fakt, że korzysta on z ustawowego zwolnienia z opłat. Zwolnienie takie dotyczy bowiem zobowiązania do uiszczenia opłaty na rzecz Skarbu Państwa, nie zwalnia natomiast od obowiązku zwrotu kosztów, poniesionych przez przeciwnika (czy innego uczestnika postępowania nieprocesowego), nawet wówczas gdy składa się na nią uiszczona przez uczestnika opłata.

Z tych powodów, na podstawie art. 385kpc w zw. z art. 397§2kpc w zw. z art. 13§2kpc orzeczono jak w sentencji.

SSO Anna Hajda SSO Tomasz Tatarczyk SSO Gabriela Sobczyk